

Het Internationaal Tandheelkundig Congres te Parijs.

Na bijna twee jaren van voorbereiding en rusteloos najagen van 't verheven doel, steeds opwekkend en aansporend tot deelneming, 'tzij actief of passief, heeft de commissie van organisatie ten slotte kunnen wijzen op een schitterend succes. Wij kunnen niet genoeg eerbied hebben voor 't tot stand brengen van zulk een veel omvattende taak als waarvan vooral de algemeene secretaris, Dr. E. Sauvez, zich gekweten heeft. Den voorzitter en den secretaris, Godon en Sauvez, onze oprechte en eerbiedige hulde en hartelijke gelukwensen! Het is wel een aangename taak die de redactie-commissie van ons tijdschrift mij opdroeg, een kort verslag van het gehouden congres voor het tijdschrift op te maken. Dat het slechts bij 't weergeven van algemeene indrukken zal blijven, is niet anders te verwachten als men denkt dat er ongeveer 330 voordrachten en demonstraties op 't programma stonden. Bovendien, zij die belangstellen in onze hoog opgaande wetenschap zullen eerlang in de officieele verslagen de meeste voordrachten in toto kunnen vinden.

Het was dan op dien gedenkwaardigen 8en Augustus 1900, dat de talrijke leden van 't congres, waarvan velen met hunne dames, zich naar het groote witte palais des congrès begaven. Dit paleis aan den oever der Seine tegenover de „pont de l'Alma" gelegen is overeenkomstig zijn bestemming, n.l. dat er gewerkt zou worden, niet individueel maar collectief, gebouwd door een soort coöperatie van de Parijsche werklieden-

vereenigingen. De groote Salle des Pas Perdus van 't congrespaleis kan 1000 gasten herbergen en was voor drie kwart vol. Een mooie groote vierkante zaal, wel een beetje kaal met die strakke witte muren en groot onversierd podium aan de eene zijde, doch nu levendig en vervuld van aangenaam gegons der elkander ontmoetende, herkende, voorstellende collega's. Een vroolijke uitdrukking, een lach op ieders gelaat. Het was daar een alleraardigst pêle-mêle van alle mogelijke nationaliteiten, schoon 't mij voorkwam, dat 't Engelsche element domineerde. Reeds dien vorigen middag waren de verschillende commissies samengekomen en 's avonds de congresleden officieel ontvangen door de regelingscommissie, zoodat de werkzaamheden nu direkt een aanvang konden nemen. Op de estrade hadden plaats genomen de leden der regelingscommissie, de vreemde gedelegeerden, nationale comités enz., allen dragende hunne resp. insignes. 't Spreekt van zelf dat de toga en barret van Cambridge niet ontbraken. Tot mijn innigen spijt miste ik op de Tribune een vertegenwoordiger van ons N. T. Genootschap, terwijl de N. T. V. door Grevers werd gerepresenteerd.

Dr. Godon, de voorzitter der regelings-commissie, opent de vergadering met eene zeer welsprekende redevoering, waarin hij alle aanwezigen, inzonderheid de officieele gedelegeerden, de vertegenwoordigers der vreemde vereenigingen en den eerevoorzitter Gariel, het welkom toeroept. Vervolgens geeft hij een overzicht van de rol en den vooruitgang der tandheelkundige wetenschap. Hij brengt in herinnering de namen van Fouchard, Hunter, Horace Wells, Tomes, en het leeuwenandeel dat Amerika had in de ontwikkeling der tandheelkunde door de drie machtige hefboomen: School, Vereeniging en Tijdschrift en wijst den weg der toekomst. Hij toont de rol aan die tegenwoordig de tandheelkundige vervult, waarbij hij den tandarts vergelijkt met een schildwacht aan de poort der menschelijke citadel en besluit met den congresleden te bedanken voor hun trouwe opkomst om mede te arbeiden aan dit groote werk van vooruitgang. Een donderend applaus is zijn belooning en 't bewijs van instemming met zijne woorden.

Vervolgens brengt Dr. Sauvez, als algemeen Secretaris, verslag uit van zijne preliminaire werkzaamheden, die zich echter hebben opgehoopt tot een onoverzienbaren berg. Spr. drukt de wensch uit dat al deze gedane moeiten niet met dit congres zullen voorbijgaan, doch mogen leiden tot eene permanente nationale federatie.

Na het verslag van den Penningmeester, Dr. Viau, waaruit blijkt dat er 1150 à 1200 leden (adhérents) hunne adhaesie betuigd hebben door zich aan te melden, houdt Dr. Gariel zijne officieele speech als vertegenwoordiger van 't Fransche gouvernement. Hij zegt o. a. dat, ofschoon het tandheelkundig congres theoretisch ontegenzeggelijk bij 't medisch congres behoort, uit een practisch oogpunt het beslist beter is dat het zelfstandig gebleven is.

De regelingscommissie wordt bij acclamatie tot permanent bestuur benoemd. Na de benoeming der eere-voorzitters van 't congres en der voorzitters der 8 secties (waaronder de Heer Grevers tot een der 4 presidents honoraires der 1e sectie) wordt nu aan de verschillende afgevaardigden de gelegenheid gegeven eenige woorden van enthousiasme, sympathie en toewijding te uiten. Behalve van Italië, hooren wij de gloedyolle woorden van alle beschaafde landen. John E. Grevers spreekt namens de Nederlandsche Tandheelkundigen in eenige korte, doch welgekozen termen tot de intellectueele nakomelingen van Pierre Fouchard en uit de beste wenschen voor 't succes der werkzaamheden van 't congres.

Reeds dienzelfden middag namen deze een aanvang en werden bijna onafgebroken en rusteloos tot het einde toe voortgezet. De middaguren waren bestemd voor de voordrachten, mededeelingen, rapporten en sectie-vergaderingen in de zalen van het Hôtel des Sociétés Savantes, terwijl de ochtenden dezer „grande semaine professionnelle” voor de demonstraties en exposities bestemd waren, gelijktijdig in l'Ecole dentaire en l'Ecole odontotechnique. Het was overal stampvol, dikwijls, vooral in eerstgenoemd gebouw, zóó, dat men wel kon zeggen erbij te zijn geweest, maar niet iets anders dan de ruggen der

collega's te hebben gezien. Er was echter zóó veel te zien, hier en daar en overal, dat zonder uitzondering elk congressist voortdurend gelegenheid had iets belangwekkends te observeeren. Eene uitstekende maatregel was dat de operateurs met hunne patiënten of demonstratiën binnen een soort omheining stonden en dus geen last hadden van het talrijke, zéér belangstellende auditorium. Behalve de schoone demonstratieën zagen wij nog in de école dentaire de prachtige voorhistorische collectie van Michaels en de beroemde verzameling Prétèrre, waarvan de lezers van l'O'dontologie 't vorig jaar eene afbeelding zagen. Elken morgen verscheen een nummer van het Journal officiel du congrès dentaire international waarin het program van dien dag met de eventueele wijzigingen, een kort overzicht van de zittingen van den vorigen dag en belangrijke inlichtingen omtrent vergaderingen, feesten enz. voorkwamen. Bovendien zijn in den tijd dat 't congres daagde negen fascicules verschenen waarin de voornaamste voordrachten waren opgenomen of tenminste de conclusies waartoe de auteurs gekomen zijn.

In de sectie-vergaderingen heerschte evenzeer eene groote bedrijvigheid: voordracht in 't Duitsch, discussie in 't Spaansch, inlichtingen in 't Engelsch aan een Russisch collega, Hollanders die met elkaar in een gezellig mixtum compositum staan te praten, ja er waren sectie vergaderingen waar men zeer juist kon zeggen dat er zelfs Fransch gesproken werd. In een dezer sectie-vergaderingen hield de Heer Hamer, de eenige landgenoot die onze nationale eer in den vreemde door eene voordracht gered heeft niet alleen, maar ook hoog gehouden, zijne voordracht „Sur la résistance que les dents offrent aux forces appliquées dans le traitement des irrégularités”, waarmede hij een beslist succes had.

Het behoeft geen betoog dat er gedurende de congresweek eene reeks van feestel'ijkheden waren: op Woensdagavond een groot huiselijk avondfeest in de groote zaal van het Hôtel des S. S. Zaterdagavond, algemeen banquet van het congres in 't restaurant van het Maréorama, Zondag excursie met extra trein naar St. Germain, waaraan 400 Dames en Heeren deelnamen, die

met extra-booten op de Seine terugvoeren en Dinsdag, 14 Augustus, sluitingsfeest met *soirée dansante* en met de daarbij hoorende redevoeringen, bij welke gelegenheid aan Geo. Cunningham, den alomtegenwoordigen congressist, eene gouden herinneringsmedaille werd aangeboden voor de diensten aan de regelingscommissie bewezen. Voor ik besluit, moet ik nog eene andere werkzaamheid vermelden, n.l. die der commissie voor de wenschen. Indien slechts de helft van het paar dozijn wenschen en resolutiën dezer commissie tot de *pia vota* zullen worden vergaderd, geloof ik dat zelfs de vurigste wenscher van louter dankbaarheid vreugdetranen zal schreien. Het internationaal karakter van het congres was in tegenstelling met vele andere der 100 gehouden congressen, in de serie wenschen niet uit het oog verloren, waarom wij gelooven dat dit congres bij uitzondering, niet begraven zal worden en verdwijnen onder den grooten zondvloed van woorden, redevoeringen, voordrachten, rapporten en wenschen die hier zijn geuit, verdedigd, weerproken, verzameld en.... vergeten? Of er slechts te prijzen en niets te laken viel? O ja! zelfs meer dan ik op 't oogenblik wil erkennen, doch de dankbaarheid voor de zeer wellevende gastvrijheid en hartelijke ontvangst en het vele goede en schoone hier genoten, doet mij veel vergeten (niet vergeven) van wat minder overeenkwam met mijne denkbeelden omtrent aseptis, antisepsis, hygiene.

Ten slotte, uit naam der N. T. V., aan de Fransche collega's een collegiaal adieu en au revoir.

N. G.